

[Udenrigsministeren.]

må vi håbe, at det ikke varer alt for mange måneder, før domstolen kommer med sit responsum. Jeg tror personlig, at resposumet kommer til at lyde på, at Sydafrika er ansvarlig over for FN for den måde, hvorpå det administrerer mandatområdet Sydvestafrika, og det betyder, at der i så fald foreligger en helt anden retsstilling imellem FN og Sydvestafrika end den, der er tale om mellem FN og Sydafrika, og det giver efter min opfattelse også mulighed for, at FN kan føre en anden politik i forhold til Sydvestafrika end den, der foreligger i forhold til Sydafrika. Men det må jo vise sig, om domstolen når frem til det resultat — det er kun en formodning, jeg kan have på baggrund af meget begrænsede juridiske kundskaber om folkeret.

Jeg vil gerne oplyse, at vi i den danske regering også har beskæftiget os med spørgsmålet Sydvestafrika. Vi foretog i sommer igennem den danske mission ved FN i New York en demarche over for den sydafrikanske regerings repræsentant ved FN. Herunder fremhævede vi den danske regerings dybe bekymring over forholdene i Sydvestafrika og over, at det trods mange gentagne forsøg ikke var lykkedes at gennemføre et efter dansk skøn påkrævet varigt samarbejde mellem FN på den ene side og Sydafrika på den anden side med hensyn til Sydvestafrika, for hvilket FN har et særligt ansvar. Endvidere understregede vi med henvisning til Danmarks medlemskab af tidligere Sydvestafrikaudvalg i FN og det nuværende koloniudvalg den vægt, som den danske regering måtte lægge på, at den sydafrikanske regering ved at acceptere tilstedeværelsen i Sydvestafrika af en fast repræsentant for FNs tekniske bistandsprogram og i det hele taget en effektiv FN-tilstedeværelse manifesterede sin vilje til et fremtidigt positivt samarbejde med FN i dette spørgsmål. Desværre har vi ikke modtaget nogen reaktion på denne henvendelse til den sydafrikanske regering.

Endelig skal jeg besvare et spørgsmål, som er rejst af det ærede medlem hr. Iver Poulsen, og som egentlig var rettet til statsministeren, men sigtede mod forsvarsministeren. Spørgsmålet drejede sig om de radikales og SF's indflydelse på regeringens forsvarspolitik, specielt i forholdet til Tysk-

land. Jeg vil dertil gerne sige til det ærede medlem vedrørende spørgsmålet om dansk-tysk militært øvelsessamarbejde, at danske styrker som en naturlig konsekvens af vort medlemskab af NATO deltager i de af NATO-hovedkvartererne tilrettelagte øvelser sammen med allierede styrker fra andre lande, herunder også fra Tyskland.

Idet jeg i øvrigt kan henvise til den udtalelse, forsvarsministeren afgav den 4. september gennem Ritzaus Bureau, vil jeg gerne bekræfte, at der ved regeringens stillingtagen til afholdelse af øvelser med dansk og tysk deltagelse naturligvis tages hensyn til de af vedkommende NATO-myndigheder og de nationale militære myndigheder fremsatte saglige motiveringer for sådanne øvelsers afholdelse.

Finansministeren (Poul Hansen). Ved flere samråd med finansudvalget har jeg lovet under åbningsdebatten at give det høje ting en redegørelse for den statsfinansielle situation i indeværende finansår, og den er jo også her blevet efterlyst af det ærede medlem hr. Aksel Larsen.

Jeg finder det imidlertid naturligt først at gøre et par bemærkninger om udviklingen i finansåret 1962-63, så meget mere som overskridelsen af det udgiftsloft, der blev aftalt ved omsforliget, også er blevet omtalt under denne debat.

Det har vist sig, at både driftsindtægter og drifts- og anlægsudgifter i 1962-63 blev større end skønnet, nemlig henholdsvis 196 og 434 mill. kr., således at overskuddet på drifts- og anlægsbudgettet blev 238 mill. kr. ringere end forligsbetænkningens skøn. En del af denne forringelse blev dog opvejet af en gunstigere udvikling på kapitalbudgettet, således at det regnskabsmæssige kasseoverskud på 325 mill. kr. kom til at afvige med 175 mill. kr. fra forligsskønnets overskud på 500 mill. kr.

Som nævnt blev altså omsforligets udgiftsloft overskredet med 434 mill. kr. Ikke mindre end 237 mill. kr. af denne overskridelse falder på lovbundne tilskud; det er først og fremmest de foregående års lovgivningsvirksomhed, der på denne måde er slået igennem i statens udgifter. Derimod blev der, sådan som det var aftalt i forliget, ikke i 1962-63 gennemført nye udgiftsskabende love.